

Decadència acadèmica

Algú em va preguntar fa poc si tinc feta la tesi doctoral. La resposta és no i explicaré les raons. Feia poc que havia començat a treballar a l'hospital de Manresa. Parlo de ja fa quinze anys. Com que havia obtingut amb èxit el Diploma d'Estudis Avançats ?un requisit llavors indispensable per poder optar al doctorat? semblava que el pas lògic i coherent era atrevir-se amb la tesi. I aquesta era la meva intenció. Entenguem-nos, després de sis anys de carrera, dos anys preparant l'examen MIR i quatre d'especialitat mentre les meves amistats nascudes el mateix any que jo portaven anys treballant, ja no em venia d'aquí. Un dia vaig anar a parlar amb la persona de l'hospital que portava l'assumpte de la tesi. Em va demanar si ja tenia un tema. I no ens enganyem: no havia estat fàcil. La medicina acadèmica, la que connecta la pràctica clínica, la docència i la investigació no gaudeixen d'una gran salut. Ni llavors, ni avui. Fins i tot la ciència s'ha vist esquitxada per les exigències del mercat. A banda de l'ansia de molts investigadors per aconseguir més promoció i prestigi publicant articles sense parar ?en certs casos, de dubtós valor científic? la manca d'ajudes per part d'institucions acadèmiques i centres universitaris no és una novetat. Així que, trencant-me el cap, havia escollit un tema sense assessorament, però, més o menys atractiu, almenys en tenia un.

Quan li vaig explicar a aquell personatge, em va dir que no podria ser, perquè no passaria el comitè d'ètica de l'hospital. Segons va dir, era un tema poc estudiat, cosa que, curiosament, a mi m'havia semblat clau per aportar alguna cosa a la ciència. Allà va acabar la conversa, i la meva motivació per continuar amb un assumpte en el qual, amb sort, hauria d'invertit uns tres o quatre anys més de la meva vida. Mesos després, un company nou va mostrar interès per fer la seva tesi. Sense sorpreses. El mateix personatge li va treure del cap i ell, més jove i més motivat que jo, va decidir canviar d'universitat per poder presentar la proposta a un altre equip. La van trobar fantàstica. Ja fa anys que aquest company és doctor. Pel que fa a mi, vaig arxivar qualsevol indici de voluntat de reprendre l'assumpte. I, francament, quinze anys després d'una decadència acadèmica persistent, l'interès pel doctorat continua absent.